

I.

(Zakonodavni akti)

UREDBE

UREDBA (EU, EURATOM) br. 883/2013 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 11. rujna 2013.

o istragama koje provodi Europski ured za borbu protiv prijevара (OLAF) i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1073/1999 Europskog parlamenta i Vijeća te Uredbe Vijeća (Euratom) br. 1074/1999

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

proračuna u skladu s člankom 317. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) i značaj takvog djelovanja potvrđuje se člankom 325. Ugovora o UFEU-u.

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 325., te Ugovor o osnivanju Europske zajednice za atomsku energiju, a posebno njegov članak 106.a,

- (2) Trebala bi se upotrijebiti sva raspoloživa sredstva kako bi se taj cilj i postigao, posebno u kontekstu istražnih dužnosti prenesenih na Uniju, a pritom bi trebalo zadržati trenutačnu raspodjelu i ravnotežu odgovornosti između Unije i država članica.

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

- (3) Za jačanje raspoloživih sredstava za borbu protiv prijevара, uz poštovanje načela unutarnje organizacijske autonomije svih institucija, Komisija je Odlukom 1999/352/EZ, EZUČ, Euratom⁽³⁾ u okviru svojih službi osnovala Europski ured za borbu protiv prijevара („Ured“) čija je odgovornost provođenje administrativnih istraga prijevара. Komisija je Uredu dala potpunu neovisnost u izvršavanju njegove istražne funkcije. Odlukom 1999/352/EZ, EZUČ, Euratom propisuje se da Ured u istražne svrhe izvršava ovlasti koje su mu dodijeljene pravom Unije.

uzimajući u obzir mišljenje Revizorskog suda⁽¹⁾,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom⁽²⁾,

budući da:

- (4) Uredba (EZ) br. 1073/1999 Europskog parlamenta i Vijeća⁽⁴⁾ donesena je s ciljem reguliranja istraga koje provodi Ured. Kako bi istražne aktivnosti Ureda postale djelotvornije i u svjetlu ocjenjivanja njegovih aktivnosti koja su provele institucije Unije, posebno evaluacijskog izvješća Komisije iz travnja 2003. i posebnih izvješća br. 1/2005⁽⁵⁾ i br. 2/2011⁽⁶⁾ Revizorskog suda o upravljanju Uredom, potrebno je revidirati postojeći pravni okvir.

- (1) Institucije Unije i države članice pridaju veliki značaj zaštiti finansijskih interesa Unije te borbi protiv prijevара, korupcije i svih drugih nezakonitih aktivnosti kojima se šteti tim interesima. Odgovornost Komisije s tim u vezi usko je povezana s njenom dužnošću izvršavanja

⁽¹⁾ SL C 254, 30.8.2011., str. 1.

⁽²⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 20. studenog 2008. (SL C 16 E, 22.1.2010., str. 201.) i Stajalište Vijeća u prvom čitanju od 25. veljače 2013. (SL C 89 E, 27.3.2013., str. 1.). Stajalište Europskog parlamenta od 3. srpnja 2013. (još nije objavljeno u Službenom listu).

⁽³⁾ Odluka Komisije 1999/352/EZ, EZUČ, Euratom od 28. travnja 1999. o osnivanju Europskog ureda za borbu protiv prijevара (OLAF) (SL L 136, 31.5.1999., str. 20.).

⁽⁴⁾ Uredba (EZ) br. 1073/1999 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. svibnja 1999. o istragama koje vodi Europski ured za borbu protiv prijevара (OLAF) (SL L 136, 31.5.1999., str. 1.).

⁽⁵⁾ SL C 202, 18.8.2005., str. 1.

⁽⁶⁾ SL C 124, 27.4.2011., str. 9.

- (5) Mandat Ureda trebao bi obuhvaćati provođenje istraga unutar institucija, tijela, ureda i agencija osnovanih Ugovorima ili na temelju njih („institucije, tijela, uredi i agencije”), izvršavanje istražnih ovlasti koje su dodijeljene Komisiji odgovarajućim aktima Unije i pružanje pomoći Komisije državama članicama u organiziranju bliske i redovne suradnje između njihovih nadležnih tijela. Ured bi također trebao doprinijeti oblikovanju i razvoju metoda za sprečavanje prijevара, korupcije i svih drugih nezakonitih aktivnosti kojima se šteti financijskim interesima Unije i za borbu protiv njih, i to na temelju svoje operativne prakse na tom području.
- (6) Odgovornost Ureda, kako je to odredila Komisija, prelazi granice zaštite financijskih interesa i uključuje sve aktivnosti koje se odnose na zaštitu interesa Unije od nepravilnosti koje mogu dovesti do administrativnih ili kaznenih postupaka.
- (7) Ova bi se Uredba trebala primjenjivati ne dovodeći u pitanje širu zaštitu koja može proizaći iz odredbi Ugovora.
- (8) Zbog potrebe jačanja borbe protiv prijevара, korupcije i svih ostalih nezakonitih aktivnosti kojima se šteti financijskim interesima Unije, Ured bi trebao imati mogućnost provoditi unutarnje istrage u svim institucijama, tijelima, uredima i agencijama.
- (9) U vezi s vanjskim istragama Uredu bi trebalo povjeriti izvršavanje ovlasti koje su dodijeljene Komisiji Uredbom Vijeća (Euratom, EZ) br. 2185/96 od 11. studenoga 1996. o provjerama i inspekcijama na licu mjesta koje provodi Komisija s ciljem zaštite financijskih interesa Europskih zajednica od prijevара i ostalih nepravilnosti⁽¹⁾. Uredu bi također trebalo biti dopušteno izvršavanje ostalih ovlasti koje su dodijeljene Komisiji za provođenje provjera i inspekcija na licu mjesta u državama članicama, posebno s ciljem otkrivanja nepravilnosti, kako je propisano člankom 9. Uredbe Vijeća (EZ, Euratom) br. 2988/95 od 18. prosinca 1995. o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica⁽²⁾.
- (10) Operativna učinkovitost Ureda uvelike ovisi o suradnji s državama članicama. Potrebno je da države članice odrede nadležna tijela koja mogu Uredu pružiti pomoć potrebnu u izvršavanju njegovih dužnosti. U slučaju da država članica nije uspostavila na nacionalnoj razini poseban odjel za usklađivanje zaštite financijskih interesa Unije i borbu protiv prijevара, trebala bi se odrediti služba (služba za usklađivanje borbe protiv prijevара) koja bi olakšavala suradnju i razmjenu informacija s Uredom.
- (11) Ured bi trebao imati pristup svim relevantnim informacijama u vezi s vanjskim istragama koje posjeduju institucije, tijela, uredi i agencije Unije.
- (12) Istrage bi se trebale provoditi u skladu s Ugovorima te posebno Protokolom br. 7 o povlasticama i imunitetima Europske unije, uz poštovanje Pravilnika o osoblju za dužnosnike i Uvjeta zaposlenja ostalih službenika Europske unije utvrđenih Uredbom Vijeća (EEZ, Euratom, EZUČ) br. 259/68⁽³⁾ (u daljnjem tekstu: „Pravilnik o osoblju”) te Statuta zastupnika u Europskom parlamentu, uz puno poštovanje ljudskih prava i temeljnih sloboda, posebno načela pravednosti, prava uključenih osoba da iznesu svoje viđenje činjenica koje se odnose na njih i načela da se zaključci istrage mogu temeljiti samo na elementima koji imaju dokaznu vrijednost. Institucije, tijela, uredi i agencije u tu bi svrhu trebali utvrditi rokove i uvjete pod kojima se takve unutarnje istrage trebaju provoditi.
- (13) Unutarnje istrage mogu se provoditi samo pod uvjetom da je Uredu zajamčen pristup svim prostorijama institucija, tijela, ureda i agencija kao i svim podacima i dokumentima koje oni posjeduju.
- (14) Trebalo bi u najkraćem roku ocijeniti točnost informacija koje se šalju Uredu u vezi s njegovim mandatom. Ured bi u tu svrhu prije otvaranja istrage trebao imati pristup svim relevantnim informacijama u bazama podataka institucija, tijela, ureda i agencija, ako bez njih nije moguće ocijeniti utemeljenost optužbi.
- (15) Potrebno je detaljno utvrditi obveze Ureda u vezi s obavještavanjem institucija, tijela, ureda i agencija o istragama u tijeku, ako se predmet istrage odnosi na dužnosnika, drugog službenika, člana institucije ili tijela, voditelja ureda ili agencije ili zaposlenika, ili ako je potrebno poduzeti mjere predostrožnosti za zaštitu financijskih interesa Unije.

⁽¹⁾ SL L 292, 15.11.1996., str. 2.

⁽²⁾ SL L 312, 23.12.1995., str. 1.

⁽³⁾ SL L 56, 4.3.1968., str. 1.

- (16) Trebala bi se utvrditi jasna pravila kojima bi se potvrdilo prvenstvo nadležnosti Ureda za provođenje unutarnjih istraga o pitanjima kojima se šteti financijskim interesima Unije i istodobno omogućilo institucijama, tijelima, uredima i agencijama da brzo provedu takve istrage u slučajevima kad Ured odluči da se neće uključivati.
- (17) Kako bi se osigurala neovisnost Ureda u izvršenju zadaća koje mu se dodjeljuju ovom Uredbom, njegov glavni direktor trebao bi imati ovlast pokretanja istrage na vlastitu inicijativu. Ako Ured provodi istragu, relevantne institucije, tijela, uredi ili agencije ne bi smjeli voditi usporednu istragu o istom predmetu, osim ako se nije drukčije dogovorilo s Uredom.
- (18) Istrage bi se trebale provoditi pod vodstvom glavnog direktora Ureda, potpuno neovisno o institucijama, tijelima, uredima i agencijama kao i o nadzornom odboru. U tu bi svrhu glavni direktor trebao imati mogućnost donošenja smjernica o istražnim postupcima, koje su namijenjene osoblju Ureda. Te bi smjernice trebale služiti osoblju Ureda kao praktični vodič o provođenju istraga, postupovnim jamstvima i pravima umiješanih osoba ili svjedoka, te o detaljima unutarnjih savjetodavnih i nadzornih postupaka koje treba poštovati, uključujući provjeru zakonitosti. Kako bi se povećala transparentnost u vezi s provođenjem istraga, te bi smjernice trebale biti dostupne javnosti na internetskoj stranici Ureda. Tim se smjernicama ne bi trebala stvarati ili mijenjati prava ili obveze koji proizlaze iz ove Uredbe.
- (19) U skladu s člankom 21. Pravilnika o osoblju osoblje Ureda trebalo bi provoditi istrage u skladu sa smjernicama o istražnim postupcima i na temelju pojedinačnih uputa koje izdaje glavni direktor u konkretnim slučajevima.
- (20) U skladu s Pravilnikom o osoblju osoblje Ureda trebalo bi izvršavati svoje istražne zadaće potpuno neovisno i trebalo bi izbjegavati sukobe interesa. Ako se istraga odnosi na predmet u kojem osoblje Ureda ima osoban interes koji bi mogao ili za koji se smatra da bi mogao ugroziti njegovu neovisnost, posebno ako je u predmetu koji se istražuje sudjelovalo u drugoj ulozi, ono bi o tome trebalo odmah obavijestiti glavnog direktora.
- (21) Za vanjske i unutarnje istrage koje provodi Ured djelomično se primjenjuju različita pravila. Međutim, Uredu bi trebalo biti dopušteno u okviru jedne istrage po potrebi spojiti aspekte vanjske i unutarnje istrage kako se ne bi trebale pokretati dvije odvojene istrage.
- (22) Zbog pravne sigurnosti potrebno je naznačiti postupovna jamstva koja se primjenjuju na istrage koje provodi Ured uzimajući u obzir administrativni karakter tih istraga.
- (23) Postupovna jamstva i temeljna prava umiješanih osoba i svjedoka trebala bi se poštovati bez diskriminacije, u svakom trenutku i u svim fazama vanjskih i unutarnjih istraga, posebno kada se daju informacije o istragama u tijeku. Pri davanju informacija Europskom parlamentu, Vijeću, Komisiji i Revizorskom sudu o istragama koje provodi Ured, bilo bilateralno ili u okviru razmjene mišljenja, trebala bi se poštovati povjerljivost istraga, legitimna prava umiješanih osoba i po potrebi nacionalne odredbe o sudskim postupcima. S informacijama prosljeđenim ili dobivenim tijekom istraga trebalo bi se postupiti u skladu sa zakonodavstvom Unije o zaštiti podataka. Pri razmjeni informacija trebalo bi se voditi načelom proporcionalnosti i načelom nužnog poznavanja.
- (24) Kako bi se ojačala zaštita prava osoba koje su pod istragom, u završnoj fazi istrage ne bi se trebali donositi zaključci u kojima se umiješane osobe navode poimence, a da te osobe pritom nisu dobile priliku izjasniti se o činjenicama koje se odnose na njih.
- (25) Glavni direktor trebao bi osigurati da se pri davanju informacija javnosti poštuju legitimna prava umiješanih osoba.
- (26) Ured i institucije, tijela, uredi i agencije koji sudjeluju u istrazi trebali bi štiti slobodu izražavanja u skladu s Poveljom Europske unije o temeljnim pravima i novinarske izvore.
- (27) Glavni direktor trebao bi biti dužan osigurati zaštitu osobnih podataka i poštovanje povjerljivosti informacija prikupljenih tijekom istraga. Dužnosnicima i ostalim službenicima Unije trebala bi se osigurati pravna zaštita jednaka onoj koja je predviđena Pravilnikom o osoblju.
- (28) Kako bi se osiguralo da se rezultati istraga koje provodi Ured uzimaju u obzir te da se poduzimaju potrebne daljnje mjere, izvješća bi trebala imati snagu prihvatljivih dokaza u administrativnim i kaznenim postupcima. Izvješća bi s tim ciljem trebala sastaviti u skladu s pravilima o administrativnim izvješćima u državama članicama.

- (29) Ako se ustanovi da bi činjenice koje su otkrivene u završnom izvješću o unutarnjoj istrazi mogle dovesti do kaznenog postupka, o tome bi se trebala obavijestiti nacionalna sudska tijela predmetne države članice. U preporukama koje su prilažu završnom izvješću o istrazi glavni direktor trebao bi navesti ne bi li s obzirom na prirodu činjenica i težinu njihovih financijskih posljedica djelotvornije bile unutarnje mjere koje provodi institucija, tijelo, ured ili agencija o kojoj je riječ.
- (30) U slučajevima kada glavni direktor prosljedi sudskim tijelima u predmetnoj državi članici informacije koje je Ured dobio tijekom unutarnjih istraga, time se ne bi trebala dovoditi u pitanje zakonska ocjena pitanja je li istražni postupak potreban ili ne, koju kasnije donosi nacionalno sudsko tijelo.
- (31) Nadležna tijela država članica ili institucije, tijela, uredi ili agencije, ovisno o slučaju, trebali bi odlučiti o tome kakve bi mjere trebalo poduzeti po završetku istrage na temelju završnih izvješća o istragama koje sastavi Ured.
- (32) Kako bi Ured poboljšao svoju učinkovitost, trebao bi biti obaviješten o tome koje su mjere poduzete na temelju rezultata njegovih istraga. Institucije, tijela, uredi i agencije Unije te po potrebi nadležna tijela država članica stoga bi trebali izvijestiti Ured na njegov zahtjev o eventualnim mjerama poduzetim na temelju informacija koje im je prosljedio Ured.
- (33) S obzirom na velike prednosti jačanja suradnje između Ureda, Eurojusta, Europolu i nadležnih tijela država članica, Ured bi trebao imati mogućnost s njima zaključiti administrativne dogovore koji bi posebno mogli imati kao cilj olakšavanje praktične suradnje i razmjene informacija o tehničkim i operativnim stvarima, a da pritom ne nastanu dodatne pravne obveze.
- (34) Kako bi se pojačala suradnja između Ureda, Eurojusta i nadležnih tijela u državama članicama u pogledu djela koja bi mogla biti predmetom kaznene istrage, Ured bi trebao obavijestiti Eurojust posebno o onim slučajevima u kojima postoji sumnja na prijevaru, korupciju ili sve druge nezakonite aktivnosti kojima se šteti financijskim interesima Unije i koje predstavljaju težak oblik kriminala. Informacije bi se trebale po potrebi prosljediti nadležnim tijelima predmetnih država članica prije nego što Ured prosljedi Eurojustu ili Europolu informacije koje su ona dostavila, pri čemu se uz informacije prilaže poziv na poduzimanje konkretnih kazneno-istražnih mjera.
- (35) Radi uspješne suradnje između Ureda, relevantnih institucija, tijela, ureda i agencija Unije, nadležnih tijela država članica, nadležnih tijela trećih zemalja i međunarodnih organizacija trebala bi se organizirati uzajamna razmjena informacija. Pri takvoj razmjeni informacija trebalo bi poštovati načela povjerljivosti i pravila o zaštiti podataka utvrđena Uredbom (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka⁽¹⁾. Ured bi posebno trebao provjeriti da primatelj ima odgovarajuću nadležnost i da je prijenos informacija potreban. Razmjene informacija s Eurojustom trebale bi biti obuhvaćene mandatom Eurojusta, koji pokriva i usklađivanje u transnacionalnim slučajevima teških kaznenih djela.
- (36) S obzirom na visinu sredstava Unije koja su dodijeljena sektoru vanjske pomoći, broj istraga koje Ured provodi u tom sektoru i postojanje međunarodne suradnje u istražne svrhe, Ured bi trebao imati mogućnost administrativnim dogovorima, po potrebi usklađujući se s drugim nadležnim službama, od nadležnih tijela u trećim zemljama i od međunarodnih organizacija zatražiti praktičnu pomoć u obavljanju svojih zadaća, a da pritom ne nastanu nikakve dodatne pravne obveze.
- (37) Ured bi trebao biti neovisan u izvršavanju svojih funkcija. Kako bi se ojačala ta neovisnost, nadzorni odbor sastavljen od vanjskih neovisnih osoba koje su visokokvalificirane u područjima aktivnosti Ureda trebao bi redovito nadzirati Ured. Nadzorni odbor ne bi se trebao miješati u provođenje istraga u tijeku. Njegove bi dužnosti također trebale uključivati pomaganje glavnom direktoru u obavljanju njegovih zadaća.
- (38) Primjereno je navesti mjerila i postupak za imenovanje članova nadzornog odbora te podrobnije naznačiti zadaće nadzornog odbora koje proizlaze iz njegova mandata.
- (39) Trebala bi se sastaviti rezervna lista s kandidatima koji mogu zamijeniti članove nadzornog odbora do isteka njihova mandata u slučaju da jedan ili više članova podnese ostavku, umre ili iz drugih razloga više nije sposoban obavljati svoje dužnosti.

(¹) SL L 8, 12.1.2001., str. 1.

- (40) Kako bi se osiguralo da nadzorni odbor može učinkovito izvršavati svoje zadaće, Ured bi trebao jamčiti neovisno djelovanje njegova tajništva.
- (41) Razmjena mišljenja između Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije trebala bi se održavati jednom godišnje. Pri takvoj razmjeni mišljenja trebalo bi se, među ostalim, dotaknuti strateških prioriteta istražnih politika i učinkovitosti rada Ureda u vezi s izvršenjem njegova mandata, a da se pritom ne narušava neovisnost Ureda u provođenju njegovih istraga. Priprema za razmjenu mišljenja trebala bi se provesti na tehničkoj razini i trebala bi uključivati, u mjeri u kojoj je to potrebno, pripremni sastanak nadležnih službi institucija o kojima je riječ. U raspravi o učinkovitosti rada Ureda u vezi s izvršenjem njegova mandata, institucijama koje sudjeluju u razmjeni mišljenja trebalo bi biti omogućeno osvrnuti se na statističke podatke o daljnjim mjerama poduzetim na temelju istraga Ureda i informacija koje je prosljedio Ured.
- (42) Kako bi se osigurala potpuna neovisnost upravljanja Uredom, njegov glavni direktor trebao bi se imenovati na sedmogodišnji mandat koji se ne može produljivati.
- (43) Funkcija glavnog direktora Ureda posebno je važna i za Europski parlament i Vijeće. Osoba imenovana za glavnog direktora trebala bi imati najširu moguću podršku i priznanje Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije. Komisija bi stoga trebala nastojati postići zajednički dogovor s Europskim parlamentom i Vijećem u okviru savjetodavnog postupka.
- (44) Poziv na natječaj za mjesto glavnog direktora trebao bi biti objavljen u *Službenom listu Europske unije* najkasnije šest mjeseci prije isteka mandata aktualnog glavnog direktora. Poziv za natječaj trebala bi pripremiti Komisija na temelju rezultata intenzivnog savjetovanja s Europskim parlamentom i Vijećem. Trebala bi odrediti mjerila za odabir, uključujući uvjete koje bi kandidati trebali ispuniti kako bi se mogli zaposliti na tom radnom mjestu.
- (45) Glavni direktor trebao bi redovito obavještavati nadzorni odbor o slučajevima kad su informacije prosljeđene sudskim tijelima država članica i o ukupnom broju slučajeva Ureda u kojima su iste sudske vlasti država članica o kojima je riječ poduzele daljnje mjere na temelju istrage koju je proveo Ured.
- (46) Iskustva iz operativne prakse pokazala su da bi bilo korisno dopustiti glavnom direktoru delegiranje izvršenja određenih zadaća na jednog ili više zaposlenika Ureda.
- (47) Glavni direktor trebao bi uspostaviti unutarnji mehanizam za savjetovanje i kontrolu, uključujući provjeru zakonitosti, i to posebno u vezi s obvezom poštovanja postupovnih jamstava i temeljnih prava umiješanih osoba i nacionalnog prava država članica o kojima je riječ.
- (48) Kako bi se osigurala neovisnost Ureda, Komisija bi trebala odlučiti o odgovarajućem delegiranju ovlasti s tijela za imenovanja na glavnog direktora.
- (49) Ovom se Uredbom ni na koji način ne umanjuju ovlasti i odgovornosti država članica za poduzimanje mjera u borbi protiv prijevара, korupcije i svih drugih nezakonitih aktivnosti kojima se šteti financijskim interesima Unije. Davanje ovlasti provođenja vanjskih administrativnih istraga neovisnom Uredu u potpunom je skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti iz navedenog članka, ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za jačanje borbe protiv prijevара, korupcije i svih drugih nezakonitih aktivnosti kojima se šteti financijskim interesima Unije.
- (50) U slučaju osnivanja Ureda europskog javnog tužitelja Komisija bi trebala ocijeniti potrebu preispitivanja ove Uredbe.
- (51) Ovom se Uredbom poštuju temeljna prava i posebno načela priznata Poveljom Europske unije o temeljnim pravima.
- (52) U skladu s člankom 28. stavkom 2. Uredbe (EZ) br. 45/2001 provedeno je savjetovanje s Europskim nadzornikom za zaštitu podataka, koji je 1. lipnja 2011. dostavio svoje mišljenje⁽¹⁾.
- (53) S obzirom na velik broj potrebnih izmjena Uredbu (EZ) br. 1073/1999 trebalo bi staviti izvan snage i zamijeniti je ovom Uredbom.

(1) SL C 279, 23.9.2011., str. 11.

(54) U skladu s člankom 106.a stavkom 1. Ugovora o osnivanju Europske zajednice za atomsku energiju, kojim se primjena članka 325. UFEU-a proširuje na Europsku zajednicu za atomsku energiju (Euratom), pravila o istragama koje provodi Ured koja vrijede za Uniju trebala bi vrijediti i za Euratom. U skladu s člankom 106.a stavkom 2. Ugovora o osnivanju Europske zajednice za atomsku energiju, upućivanja na Uniju iz članka 325. UFEU-a shvaćaju se kao upućivanja na Euratom, a upućivanja na Uniju u ovoj Uredbi stoga uključuju, ako je to potrebno zbog konteksta, upućivanja na Euratom. Uredba Vijeća (Euratom) br. 1074/1999 od 25. svibnja 1999. o istragama koje provodi Europski ured za borbu protiv prijevара (OLAF) ⁽¹⁾ trebala bi stoga biti stavljena izvan snage,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

Ciljevi i zadaće

1. S ciljem jačanja borbe protiv prijevera, korupcije i svih drugih nezakonitih aktivnosti kojima se šteti financijskim interesima Europske unije i Europske zajednice za atomsku energiju (u daljnjem tekstu, ako je to potrebno zbog konteksta, zajednički se nazivaju „Unija”) Europski ured za borbu protiv prijevera osnovan Odlukom 1999/352/EZ, EZUČ, Euratom (u daljnjem tekstu: „Ured”) izvršava istražne ovlasti, koje su dodijeljene Komisiji:

(a) relevantnim aktima Unije; i

(b) relevantnim sporazumima o suradnji i međusobnoj pomoći koje je Unija sklopila s trećim zemljama i međunarodnim organizacijama.

2. Ured državama članicama osigurava pomoć Komisije u organiziranju bliske i redovne suradnje između njihovih nadležnih tijela radi usklađivanja njihovih aktivnosti kojima je cilj zaštita financijskih interesa Unije od prijevera. Ured doprinosi oblikovanju i razvoju metoda za sprečavanje prijevera, korupcije i svih drugih nezakonitih aktivnosti kojima se šteti financijskim interesima Unije i za borbu protiv njih. Ured promiče i usklađuje, s državama članicama i među njima, razmjenu operativnog iskustva i najboljih postupovnih praksi na području zaštite financijskih interesa Unije te podupire mjere za borbu protiv prijevera, koje dobrovoljno poduzimaju države članice.

3. Ova se Uredba primjenjuje ne dovodeći u pitanje:

(a) Protokol br. 7 o povlasticama i imunitetima Europske unije koji je priložen Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o funkcioniranju Europske unije;

(b) Statut zastupnika u Europskom parlamentu;

(c) Pravilnik o osoblju;

(d) Uredbu (EZ) br. 45/2001.

4. Unutar institucija, tijela, ureda i agencija osnovanih Ugovorima ili na temelju njih (u daljnjem tekstu: „institucije, tijela, uredi i agencije”), Ured provodi administrativne istrage u cilju borbe protiv prijevera, korupcije i svih drugih nezakonitih aktivnosti kojima se šteti financijskim interesima Unije. U tu svrhu istražuje ozbiljna pitanja u vezi s obavljanjem profesionalnih dužnosti, koja uključuju zanemarivanje dužnosti dužnosnika i službenika Unije koje može dovesti do stegovnih ili, ovisno o slučaju, kaznenih postupaka, ili istovjetan propust u izvršavanju dužnosti od strane članova institucija i tijela, voditelja ureda i agencija ili zaposlenika institucija, tijela, ureda ili agencija koji ne podliježu Pravilniku o osoblju za dužnosnike (u daljnjem tekstu zajednički se nazivaju „dužnosnici, ostali službenici, članovi institucija ili tijela, voditelji ureda ili agencija ili zaposlenici”).

5. Radi primjene ove Uredbe nadležna tijela država članica i institucije, tijela, uredi ili agencije mogu zaključiti administrativne dogovore s Uredom. Tim administrativnim dogovorima mogu se posebno urediti prijenos informacija i provođenje istraga.

Članak 2.

Definicije

U svrhu ove Uredbe:

1. „financijski interesi Unije” uključuju prihode, rashode i sredstva koji su obuhvaćeni proračunom Europske unije te prihode, rashode i sredstva obuhvaćena proračunima institucija, tijela, ureda i agencija te proračunima kojima oni upravljaju ili koje nadziru;

2. „nepravilnost” znači „nepravilnost”, kako je utvrđena u članku 1. stavku 2. Uredbe (EZ, Euratom) br. 2988/95;

3. „prijevera, korupcija i sve ostale nezakonite aktivnosti kojima se šteti financijskim interesima Unije” imaju značenje koje se upotrebljava u relevantnim aktima Unije;

4. „administrativne istrage” (u daljnjem tekstu: „istrage”) znači sve inspekcije, provjere i ostale mjere koje poduzima Ured u skladu s člancima 3. i 4. radi postizanja ciljeva iz članka 1. te po potrebi utvrđivanja prirode nepravilnosti aktivnosti koje se istražuju; te istrage ne utječu na ovlasti nadležnih tijela država članica da pokrenu kazneni postupak;

⁽¹⁾ SL L 136, 31.5.1999., str. 8.

5. „umiješana osoba” znači svaka osoba ili gospodarski subjekt osumnjičen za prijevare, korupciju ili bilo koju drugu nezakonitu aktivnost kojom se šteti financijskim interesima Unije i koji je stoga pod istragom Ureda;
6. „gospodarski subjekt” ima značenje koje se za taj izraz upotrebljava u Uredbi (EZ, Euratom) br. 2988/95 i Uredbi (Euratom, EZ) br. 2185/96;
7. „administrativni dogovori” znači dogovori tehničke i/ili operativne naravi koje zaključuje Ured i čiji cilj može biti olakšavanje suradnje i razmjene informacija između strana koje ih sklapaju, a kojima ne nastaju dodatne pravne obveze.

Članak 3.

Vanjske istrage

1. Ured izvršava ovlasti koje su Komisiji dodijeljene Uredbom (Euratom, EZ) br. 2185/96 o provjerama i inspekcijama na licu mjesta u državama članicama i, sukladno važećim sporazumima o suradnji i međusobnoj pomoći, u trećim zemljama i prostorijama međunarodnih organizacija.

Kao dio svoje istražne uloge, Ured obavlja provjere i inspekcije propisane člankom 9. stavkom 1. Uredbe (EZ, Euratom) br. 2988/95 i sektorskim pravilima iz članka 9. stavka 2. te Uredbe u državama članicama te, sukladno važećim sporazumima o suradnji i međusobnoj pomoći, u trećim zemljama i prostorijama međunarodnih organizacija.

2. Kako bi se ustanovilo je li došlo do prijave, korupcije ili bio koje druge nezakonite aktivnosti kojom se šteti financijskim interesima Unije u vezi sa sporazumom ili odlukom o bespovratnim sredstvima ili ugovorom o financiranju sredstvima Unije, Ured može u skladu s odredbama i postupcima utvrđenim Uredbom (Euratom, EZ) br. 2185/96 obavljati provjere i inspekcije gospodarskih subjekata na licu mjesta.

3. Tijekom provjera i inspekcija na licu mjesta osoblje Ureda postupuje u skladu s važećim pravom Unije, pravilima i praksama države članice o kojoj je riječ te postupovnim jamstvima iz ove Uredbe.

Na zahtjev Ureda nadležno tijelo države članice o kojoj je riječ pruža osoblju Ureda potrebnu pomoć za djelotvorno obavljanje njegovih zadaća, kao što je navedeno u pisanom odobrenju iz

članka 7. stavka 2. Ako je u skladu s nacionalnim propisima za takvu pomoć potrebno odobrenje sudskog tijela, podnosi se zahtjev za takvim odobrenjem.

Država članica o kojoj je riječ osigurava u skladu s Uredbom (Euratom, EZ) br. 2185/96 da je osoblju Ureda pod istim uvjetima kao i nadležnim tijelima te u skladu s nacionalnim pravom omogućen pristup svim informacijama i dokumentima povezanim s predmetom koji se istražuje, a koji su potrebni za učinkovito i djelotvorno obavljanje provjera i inspekcija na licu mjesta.

4. Države članice u svrhu ove Uredbe određuju službu (u daljnjem tekstu: „služba za usklađivanje borbe protiv prijevera”) kako bi se olakšala suradnja i razmjena informacija s Uredom, uključujući razmjenu operativnih informacija. Ako je to primjereno i u skladu s nacionalnim pravom, služba za usklađivanje borbe protiv prijevera može se smatrati nadležnim tijelom u svrhu ove Uredbe.

5. Tijekom vanjske istrage Ured može imati pristup svim relevantnim informacijama, uključujući informacijama u bazama podataka institucija, tijela, ureda i agencija, koje su povezane s predmetom koji se istražuje kako bi se po potrebi ustanovilo je li došlo do prijave, korupcije ili bio koje druge nezakonite aktivnosti kojom se šteti financijskim interesima Unije. U tu se svrhu primjenjuje članak 4. stavci 2. i 4.

6. Ako prije donošenja odluke o pokretanju vanjske istrage Ured dobije informaciju koja ukazuje na to da je došlo do prijave, korupcije ili bio koje druge nezakonite aktivnosti kojom se šteti financijskim interesima Unije, o tome može obavijestiti nadležna tijela države članice o kojoj je riječ i po potrebi nadležnu službu Komisije.

Ne dovodeći u pitanje sektorska pravila iz članka 9. stavka 2. Uredbe (EZ, Euratom) br. 2988/95, nadležna tijela države članice o kojoj je riječ osiguravaju poduzimanje odgovarajućih mjera, u kojima u skladu s nacionalnim pravom može sudjelovati Ured. Nadležna tijela država članica o kojima je riječ na zahtjev obavještavaju Ured o poduzetim mjerama i njihovim rezultatima na temelju informacija iz prvog podstavka ovog stavka.

Članak 4.

Unutarnje istrage

1. Ured provodi administrativne istrage unutar institucija, tijela, ureda i agencija (u daljnjem tekstu: „unutarnje istrage”) na područjima iz članka 1.

Te unutarnje istrage provode se u skladu s uvjetima koji su utvrđeni ovom Uredbom i odlukama koje su donijeli pojedina institucija, tijelo, ured ili agencija.

2. Pod uvjetom da su zadovoljene odredbe iz stavka 1.:

(a) Ured ima pravo na neposredan i nenajavljen pristup svim relevantnim informacijama, uključujući informacijama iz baza podataka institucija, tijela, ureda i agencija, kao i na pristup njihovim prostorijama. Ured je ovlašten pregledati poslovne knjige institucija, tijela, ureda i agencija. Ured može uzeti presliku te pribaviti izvode iz bilo kojeg dokumenta ili sadržaj bilo kojeg medija za pohranu podataka kojima raspoložu institucije, tijela, uredi i agencije te po potrebi preuzeti čuvanje takvih dokumenata ili podataka kako bi se osiguralo da nema opasnosti od njihova nestajanja;

(b) Ured od dužnosnika, ostalih službenika, članova institucija ili tijela, voditelja ureda ili agencija ili zaposlenika može zatražiti usmene informacije, između ostalog obavijesnim razgovorima, i pisane informacije.

3. U skladu s odredbama i postupcima utvrđenima Uredbom (Euratom, EZ) br. 2185/96, Ured može obavljati provjere i inspekcije na licu mjesta u prostorijama gospodarskih subjekata s ciljem pristupa informacijama važnima za pitanje koje je predmet unutarnje istrage.

4. Institucije, tijela, uredi i agencije obavještava se svaki put kad osoblje Ureda provodi unutarnju istragu u njihovim prostorijama ili pregledava dokumentaciju ili traži informacije koje oni posjeduju. Ne dovodeći u pitanje članke 10. i 11., Ured može u bilo koje vrijeme prosljediti informacije dobivene tijekom provođenja unutarnjih istraga predmetnoj instituciji, tijelu, uredu ili agenciji.

5. Institucije, tijela, uredi i agencije uspostavljaju odgovarajuće postupke i poduzimaju potrebne mjere za osiguravanje povjerljivosti unutarnjih istraga.

6. Ako se unutarnjom istragom otkrije da je dužnosnik, drugi službenik, član institucije ili tijela, voditelj ureda ili agencije ili zaposlenik možda osobno umiješan, obavještava se institucija, tijelo, ured ili agencija kojoj ta osoba pripada.

U slučaju da se uobičajenim načinima komunikacije ne može osigurati povjerljivost unutarnje istrage, Ured prenosi informacije odgovarajućim alternativnim načinima.

Davanje takvih informacija u iznimnim se slučajevima može dogoditi na temelju obrazložene odluke glavnog direktora, koja se po završetku istrage prosljeđuje nadzornom odboru.

7. Odluka iz stavka 1., koju je dužna donijeti svaka institucija, tijelo, ured ili agencija, posebno treba sadržavati pravilo koje se odnosi na obvezu dužnosnika, drugih službenika, članova institucija ili tijela, voditelja ureda ili agencija ili zaposlenika da surađuju s Uredom i da mu dostavljaju informacije uz osiguravanje povjerljivosti unutarnje istrage.

8. Ako prije donošenja odluke o pokretanju unutarnje istrage Ured dobije informaciju koja ukazuje na to da je došlo do prijave, korupcije ili bio koje druge nezakonite aktivnosti kojom se šteti financijskim interesima Unije, o tome može obavijestiti instituciju, tijelo, ured ili agenciju o kojoj je riječ. Institucija, tijelo, ured ili agencija o kojoj je riječ na zahtjev obavještava Ured o svim mjerama poduzetim na temelju takvih informacija i o njihovim rezultatima.

Ured po potrebi također obavještava nadležna tijela države članice o kojoj je riječ. U tom se slučaju primjenjuju postupovni zahtjevi iz drugog i trećeg podstavka članka 9. stavka 4. Ako nadležna tijela na temelju informacija koje su im prosljeđene odluče poduzeti mjere u skladu s nacionalnim pravom, o tome na zahtjev obavještavaju Ured.

Članak 5.

Pokretanje istraga

1. Glavni direktor može pokrenuti istragu ako postoji dovoljno utemeljena sumnja, koja se također može temeljiti na informacijama koje je dala treća strana ili anonimnim informacijama, da je došlo do prijave, korupcije ili bio koje druge nezakonite aktivnosti kojom se šteti financijskim interesima Unije. U odluci o pokretanju istrage glavni direktor uzima u obzir prioritete istražne politike i godišnji plan upravljanja Uredom sastavljen u skladu s člankom 17. stavkom 5. Ta odluka također uzima u obzir potrebu učinkovitog korištenja sredstvima Ureda i razmjernosti upotrijebljenih sredstava. U pogledu unutarnjih istraga posebna se pozornost posvećuje izboru najprimjerenije institucije, tijela, ureda ili agencije za njihovo provođenje, pri čemu se posebno uzimaju u obzir vrsta činjenica, stvarne ili potencijalne financijske posljedice predmeta i vjerojatnost daljnjih sudskih mjera.

2. Odluku o pokretanju vanjske istrage donosi glavni direktor na vlastitu inicijativu ili na zahtjev države članice o kojoj je riječ ili institucije, tijela, ureda ili agencije Unije.

Odluku o pokretanju unutarnje istrage donosi glavni direktor na vlastitu inicijativu ili na zahtjev institucije, tijela, ureda ili agencije unutar koje tu istragu treba i provesti ili na zahtjev države članice.

3. Dok glavni direktor na temelju zahtjeva iz stavka 2. razmatra treba li se pokretati unutarnja istraga ili ne i/ili dok Ured provodi unutarnju istragu, institucije, tijela, uredi ili agencije o kojima je riječ ne smiju pokretati usporednu istragu o istim činjenicama, osim ako se nije drukčije dogovorilo s Uredom.

4. Ured donosi odluku o pokretanju istrage u roku od dva mjeseca nakon primitka zahtjeva iz stavka 2. O njoj se bez odgađanja obavještava država članica, institucija, tijelo, ured ili agencija koja je podnijela zahtjev. Za odluku o tome da se neće pokretati istraga daje se obrazloženje. Ako po isteka dva mjeseca Ured ne donese nikakvu odluku, smatra se da je Ured odlučio da neće pokretati istragu.

Ako dužnosnik, drugi službenik, član institucije ili tijela, voditelj ureda ili agencije ili zaposlenik u skladu s člankom 22.a Pravilnika o osoblju dostavi Uredu informacije vezane uz moguću prijevaru ili nepravilnost, Ured obavještava tu osobu o odluci hoće li se pokretati istraga u vezi s tim činjenicama ili ne.

5. Ako glavni direktor odluči da se unutarnja istraga neće pokretati, može bez odgađanja poslati sve relevantne informacije instituciji, tijelu, uredu ili agenciji o kojoj je riječ za poduzimanje potrebnih mjera u skladu s pravilima važećima za tu instituciju, tijelo, ured ili agenciju. Ured se s tom institucijom, tijelom, uredom ili agencijom, ako je primjereno, dogovara oko odgovarajućih mjera za zaštitu povjerljivosti izvora tih informacija i po potrebi traži da ga se obavijesti o poduzetim mjerama.

6. Ako glavni direktor odluči da se vanjska istraga neće pokretati, može bez odgađanja poslati sve relevantne informacije nadležnim tijelima u državi članici o kojoj je riječ, koja po potrebi poduzimaju mjere u skladu sa svojim nacionalnim propisima. Ured po potrebi također obavještava instituciju, tijelo, ured ili agenciju o kojoj je riječ.

Članak 6.

Pristup informacijama u bazama podataka prije pokretanja istrage

1. Prije pokretanja istrage Ured ima pravo pristupa svim relevantnim informacijama u bazama podataka institucija, tijela, ureda i agencija, ako bez njih nije moguće ocijeniti utemeljenost optužbi. Pravo pristupa ostvaruje se u vremenskom roku

potrebno za brzo ocjenjivanje utemeljenosti optužbi, a određuje ga Ured. Pri ostvarivanju prava pristupa Ured poštuje načela nužnosti i proporcionalnosti.

2. Institucija, tijelo, ured ili agencija o kojoj je riječ predano surađuju omogućujući Uredu da dođe do relevantnih informacija pod uvjetima utvrđenim odlukama koje su donesene u skladu s člankom 4. stavkom 1.

Članak 7.

Istražni postupak

1. Glavni direktor rukovodi istragama po potrebi na temelju pisanih naputaka. Istrage pod njegovim vodstvom provodi osoblje Ureda koje je on odredio.

2. Osoblje Ureda izvršava svoje zadatke na osnovi pisanog odobrenja iz kojeg je vidljiv njihov identitet i svojstvo. Glavni direktor izdaje takvo odobrenje u kojem navodi predmet i svrhu istrage, pravne osnove za provođenje istrage i istražne ovlasti koje proizlaze iz tih osnova.

3. Nadležna tijela država članica u skladu s nacionalnim propisima pružaju potrebnu pomoć kojom omogućuju osoblju Ureda djelotvorno izvršenje njegovih zadataka.

Institucije, tijela, uredi i agencije osiguravaju da njihovi dužnosnici, drugi službenici, članovi, voditelji i zaposlenici pružaju potrebnu pomoć kojom omogućuju osoblju Ureda djelotvorno izvršenje njegovih zadataka.

4. Ako istraga sadrži i vanjske i unutarnje elemente, primjenjuju se članci 3. i 4.

5. Istrage se provode neprekinuto, a njihovo trajanje mora biti razmjerno okolnostima i složenosti slučaja.

6. Ako se istragom pokaže da bi za zaštitu financijskih interesa Unije moglo biti primjereno poduzeti administrativne mjere predostrožnosti, Ured bez odgađanja obavještava predmetnu instituciju, tijelo, ured ili agenciju o istrazi u tijeku. Ta obavijest uključuje:

(a) identitet dužnosnika, drugog službenika, člana institucije ili tijela, voditelja ureda ili agencije ili zaposlenika o kojem je riječ i sažetak predmetnih činjenica;

(b) sve informacije koje bi mogle pomoći instituciji, tijelu, uredu ili agenciji o kojoj je riječ da odluči je li za zaštitu financijskih interesa Unije primjereno poduzeti administrativne mjere predostrožnosti;

(c) bilo kakve posebne mjere koje se preporučuju za osiguranje povjerljivosti, osobito u slučajevima u kojima se, u skladu s nacionalnim propisima koji se primjenjuju za istrage, upotrebljavaju istražne mjere koje spadaju u nadležnost nacionalnih sudskih tijela, ili u slučaju vanjske istrage, istražne mjere koje spadaju u nadležnost nacionalnog tijela.

Predmetna institucija, tijelo, ured ili agencija može u svakom trenutku odlučiti u tijesnoj suradnji s Uredom poduzeti odgovarajuće mjere predostrožnosti, uključujući mjere za osiguranje dokaza, te obavještava Ured bez odgađanja o toj odluci.

7. Nadležna tijela država članica po potrebi na zahtjev Ureda poduzimaju odgovarajuće mjere predostrožnosti u skladu sa svojim nacionalnim pravom, osobito mjere za osiguranje dokaza.

8. Ako se istraga ne može zatvoriti u roku od 12 mjeseci od njezina otvaranja, glavni direktor po isteku tih 12 mjeseci i svakih šest mjeseci nakon toga izvještava nadzorni odbor, pri čemu navodi razloge i predviđene korektivne mjere kojima se ubrzava istraga.

Članak 8.

Dužnost obavještavanja Ureda

1. Institucije, tijela, uredi i agencije odmah prosljeđuju Uredu sve informacije o mogućim slučajevima prijave, korupcije ili bilo koje druge nezakonite aktivnosti kojom se šteti financijskim interesima Unije.

2. Institucije, tijela, uredi i agencije i, u mjeri u kojoj to dopušta nacionalno pravo, nadležna tijela država članica na zahtjev Ureda ili na vlastitu inicijativu šalju Uredu sve dokumente ili informacije kojima raspolažu, a u vezi su s istragom koja je u tijeku.

3. Institucije, tijela, uredi i agencije i, u mjeri u kojoj to dopušta nacionalno pravo, nadležna tijela država članica također šalju Uredu sve ostale dokumente ili informacije kojima raspolažu, a za koje smatraju da se odnose na borbu protiv prijave, korupcije i svake druge nezakonite aktivnosti kojom se šteti financijskim interesima Unije.

Članak 9.

Postupovna jamstva

1. Ured u svojim istragama prikuplja dokaze u korist umiješanih osoba i protiv njih. Istrage se provode na objektivan i nepristran način te u skladu s načelom pretpostavke nedužnosti i s postupovnim jamstvima iz ovog članka.

2. Ured može ispitati umiješanu osobu ili svjedoka u bilo kojem trenutku istrage. Sve osobe koje se ispituje imaju pravo izbjeći samookrivljavanje.

Poziv na obavijesni razgovor šalje se umiješanoj osobi najmanje deset radnih dana unaprijed. Taj se rok može skratiti ako umiješana osoba za to da svoj izričit pristanak ili zbog opravdanih razloga hitnosti istrage. U potonjem slučaju rok ne smije biti kraći od 24 sata. U pozivu se navode prava umiješane osobe, posebno pravo na pomoć osobe koju sama odabere.

Poziv na obavijesni razgovor šalje se svjedoku najmanje 24 sata unaprijed. Taj se rok može skratiti ako svjedok za to da svoj izričit pristanak ili zbog opravdanih razloga hitnosti istrage.

Zahtjevi iz drugog i trećeg podstavka ne primjenjuju se na uzimanje izjava u okviru provjera i inspekcija na licu mjesta.

Ako se tijekom obavijesnog razgovora uspostavi da bi svjedok mogao biti umiješana osoba, obavijesni razgovor se prekida. Postupovna pravila iz ovog stavka i iz stavaka 3. i 4. odmah se primjenjuju. Svjedok se odmah obavještava o svojim pravima koja ima kao umiješana osoba i na zahtjev mu se daje preslika zapisnika njegovih prethodnih izjava. Ured ne smije upotrijebiti prethodne izjave te osobe protiv nje, a da joj prije toga nije omogućio izjasniti se o njima.

Ured sastavlja zapisnik obavijesnog razgovora i omogućava ispitanoj osobi pristup zapisniku kako bi ga ona mogla ili odobriti ili dodati primjedbe. Ured daje umiješanoj osobi presliku zapisnika obavijesnog razgovora.

3. Čim se istragom otkrije da je dužnosnik, drugi službenik, član institucije ili tijela, voditelj ureda ili agencije ili zaposlenik možda umiješana osoba, taj se dužnosnik, drugi službenik, član institucije ili tijela, voditelj ureda ili agencije ili zaposlenik o tome obavještava, pod uvjetom da se time ne dovodi u pitanje provođenje istrage ili bilo koji istražni postupak koji spada u nadležnost nacionalnog sudskog tijela.

4. Ne dovodeći u pitanje članak 4. stavak 6. i članak 7. stavak 6., prije završetka istrage i prije sastavljanja zaključaka u kojima se umiješana osoba navodi poimence, toj se osobi omogućuje izjasniti se o činjenicama koje se odnose na nju.

U tu svrhu Ured umiješanoj osobi šalje poziv na izjašnjenje bilo pisanim putem ili u razgovoru s osobljem koje odredi Ured. Poziv sadrži sažetak činjenica koje se odnose na umiješanu osobu i informacije iz članaka 11. i 12. Uredbe (EZ) br. 45/2001 te se u njemu navodi rok za podnošenje primjedbi, koji ne smije biti kraći od deset radnih dana od primitka poziva na izjašnjenje. Taj se rok može skratiti ako umiješana osoba za to da svoj izričit pristanak ili zbog opravdanih razloga hitnosti istrage. Takve se primjedbe navode u završnom izvješću o istrazi.

U opravdanim slučajevima kad je nužno očuvati povjerljivost istrage ili u slučajevima u kojima se upotrebljavaju istražni postupci koji spadaju u nadležnost nacionalnog sudskog tijela, glavni direktor može odlučiti odgoditi ispunjenje obveze u vezi s pozivom umiješane osobe na izjašnjenje.

U slučajevima iz članka 1. stavka 2. Priloga IX. Pravilniku o osoblju, ako institucija, tijelo, ured ili agencija u roku od jednog mjeseca ne odgovore na zahtjev glavnog direktora za odgodom ispunjenja obveze u vezi s pozivom umiješane osobe na izjašnjenje, smatra se da su potvrdno odgovorili.

5. Svaka osoba koja se ispituje ima pravo koristiti se svim službenim jezicima institucija Unije. Međutim, od dužnosnika ili drugih službenika Unije može se tražiti da se koriste onim službenim jezikom institucija Unije kojim se izrazito dobro služe.

Članak 10.

Povjerljivost i zaštita podataka

1. Informacije prosljeđene ili dobivene u bilo kojem obliku tijekom vanjskih istraga zaštićuju se u skladu s odgovarajućim odredbama.

2. Informacije prosljeđene ili dobivene u bilo kojem obliku tijekom unutarnjih istraga smatraju se poslovnom tajnom i uživaju zaštitu koja se predviđa pravilima važećima u institucijama Unije.

3. Navedene institucije, tijela, uredi ili agencije osiguravaju poštovanje povjerljivosti istraga koje provodi Ured i zakonitih

prava umiješanih osoba i, ako su pokrenuti sudski postupci, pridržavanje svih nacionalnih odredaba koje se primjenjuju za takve postupke.

4. Ured može imenovati službenika za zaštitu podataka u skladu s člankom 24. Uredbe (EZ) br. 45/2001.

5. Glavni direktor osigurava da je svako obavještanje javnosti neutralno i nepristrano te da se pri otkrivanju informacija poštuje povjerljivost istraga i pridržava načela iz ovog članka i članka 9. stavka 1.

U skladu s Pravilnikom o osoblju osoblje Ureda suzdržava se od neovlaštenog otkrivanja informacija dobivenih u okviru službenih dužnosti, osim ako te informacije već nisu objavljene ili su dostupne javnosti, a navedena obveza vrijedi i nakon prestanka službe.

Članak 11.

Izvješće o istrazi i mjere koje se poduzimaju nakon istrage

1. Kad Ured završi istragu, sastavlja se izvješće pod vodstvom glavnog direktora. U izvješću se navodi pravna osnova istrage, provedene faze postupka, utvrđene činjenice i njihova preliminarna zakonska ocjena, procjena financijskih posljedica utvrđenih činjenica, poštovanje postupovnih jamstava u skladu s člankom 9. i zaključci istrage.

Izvješću se prilažu preporuke glavnog direktora o tome trebaju li se poduzimati mjere ili ne. U preporukama se po potrebi navode sve stegovne, upravne, financijske i/ili sudske mjere institucija, tijela, ureda i agencija kao i nadležnih tijela država članica o kojima je riječ, te se posebno naznačuje procjena povrata iznosa i preliminarna zakonska ocjena utvrđenih činjenica.

2. Pri sastavljanju takvih izvješća i preporuka uzima se u obzir nacionalno pravo države članice o kojoj je riječ. Tako sastavljena izvješća imaju snagu prihvatljivog dokaza u upravnim ili sudskim postupcima u državi članici u kojoj se pokažu potrebnima na isti način i na temelju istih uvjeta kao i administrativna izvješća koja sastavljaju nacionalni upravni inspektori. Za ta izvješća primjenjuju se ista pravila ocjenjivanja koja se primjenjuju na administrativna izvješća koja sastavljaju nacionalni upravni inspektori i jednakovrijedna su tim izvješćima.

3. Izvješća i preporuke sastavljeni po završetku vanjske istrage i svi relevantni dokumenti povezani s njom šalju se nadležnim tijelima predmetnih država članica u skladu s pravilima koja se odnose na vanjske istrage i po potrebi nadležnim službama Komisije.

4. Izvješća i preporuke sastavljeni po završetku unutarnje istrage i svi relevantni dokumenti povezani s njom šalju se predmetnoj instituciji, tijelu, uredu ili agenciji. Navedena institucija, tijelo, ured ili agencija poduzima one mjere, pogotovo stegovne ili pravne, koje nalažu rezultati unutarnje istrage i o njima izvješćuje Ured u roku utvrđenom u preporukama koje se prilažu izvješću i to na zahtjev Ureda.

5. Ako se u izvješću sastavljenom po završetku unutarnje istrage otkriju činjenice koje bi mogle dovesti do kaznenog postupka, o tome se obavještavaju sudska tijela predmetne države članice.

6. Nadležna tijela predmetnih država članica pravovremeno šalju Uredu na njegov zahtjev informacije o eventualnim mjerama poduzetim na temelju preporuka koje im je poslao glavni direktor u skladu sa stavkom 3. i na temelju informacija koje im je Ured proslijedio u skladu sa stavkom 5.

7. Ako po završetku istrage nisu prikupljeni dokazi protiv umiješane osobe, glavni direktor zatvara istragu o toj osobi ne dovodeći u pitanje stavak 4. i o tome obavještava umiješanu osobu u roku od deset radnih dana.

8. Ako informator koji je Uredu dostavio informacije koje su dovele do istrage ili su povezane s njom to zatraži, Ured ga može obavijestiti o zatvaranju istrage. No Ured može odbiti takav zahtjev ako smatra da se njime dovode u pitanje zakoniti interesi umiješane osobe, djelotvornost istrage i daljnjih mjera ili zahtjevi povjerljivosti.

Članak 12.

Razmjena informacija između Ureda i nadležnih tijela država članica

1. Ne dovodeći u pitanje članke 10. i 11. ove Uredbe kao ni odredbe Uredbe (Euratom, EZ) br. 2185/96, Ured može nadležnim tijelima predmetnih država članica pravovremeno proslijediti informacije dobivene tijekom provođenja vanjske istrage kako bi im se omogućilo poduzimanje odgovarajućih mjera u skladu s njihovim nacionalnim pravom.

2. Ne dovodeći u pitanje članke 10. i 11. glavni direktor prosljeđuje sudskim tijelima predmetne države članice informacije koje je Ured dobio tijekom provođenja unutarnjih istraga u vezi s činjenicama koje spadaju u nadležnost nacionalnog sudskeg tijela.

U skladu s člankom 4. i ne dovodeći u pitanje članak 10. glavni direktor također prosljeđuje i predmetnoj instituciji, tijelu, uredu ili agenciji informacije iz prvog podstavka ovog stavka, uključujući identitet umiješane osobe, sažetak utvrđenih činjenica, njihovu preliminarnu zakonsku ocjenu i procjenu posljedica za financijske interese Unije.

Primjenjuje se članak 9. stavak 4.

3. Ne dovodeći u pitanje svoje nacionalno pravo nadležna tijela predmetne države članice na vlastitu inicijativu ili na zahtjev Ureda pravovremeno obavještavaju Ured o mjerama poduzetim na temelju informacija koje su im proslijeđene u skladu s ovim člankom.

4. Ured u skladu s nacionalnim pravom i Pravilnikom o osoblju može pružiti dokaze u postupcima pred nacionalnim sudovima.

Članak 13.

Suradnja Ureda s Eurojustom i Europolom

1. Ured po potrebi surađuje s Eurojustom i Europskim policijskim uredom (Europolom) u okviru svog mandata zaštite financijskih interesa Unije. Ako je to potrebno za olakšavanje suradnje, Ured zaključuje s Eurojustom i Europolom administrativne dogovore. Takvi sporazumi o radu mogu se odnositi na razmjenu operativnih, strateških ili tehničkih informacija, uključujući osobne podatke i povjerljive informacije, te, na zahtjev, izvješća o napretku.

Ako bi se time moglo poduprijeti i ojačati usklađivanje i suradnja između nacionalnih istražnih tijela i tužiteljstva ili ako je Ured nadležnim tijelima država članica proslijedio informacije koje dovode do sumnje na prijevare, korupciju ili svaku drugu nezakonitu aktivnost kojom se šteti financijskim interesima Unije u obliku teškog kaznenog djela, Ured šalje relevantne informacije Eurojustu u okviru njegova mandata.

2. Ured pravovremeno obavještava nadležna tijela predmetnih država članica o slučajevima u kojima Ured prosljeđuje Eurojustu ili Europolu informacije koje su ona dostavila.

Članak 14.**Suradnja s trećim zemljama i međunarodnim organizacijama**

1. Ured po potrebi može zaključiti administrativne dogovore s nadležnim tijelima u trećim zemljama i s međunarodnim organizacijama. Ured svoje mjere po potrebi usklađuje s nadležnim službama Komisije i s Europskom službom za vanjsko djelovanje, posebno prije sklapanja takvih sporazuma. Takvi sporazumi mogu se odnositi na razmjenu operativnih, strateških ili tehničkih informacija, uključujući, na zahtjev, izvješća o napretku.

2. Prije prosljeđivanja informacija nadležnim tijelima u trećim zemljama ili međunarodnim organizacijama, Ured o tome obavještava nadležna tijela predmetnih država članica koja su te informacije dostavila.

U skladu s Uredbom (EZ) br. 45/2001 Ured vodi evidenciju svih prijenosa osobnih podataka, uključujući i razloge za njih.

Članak 15.**Nadzorni odbor**

1. Nadzorni odbor redovito nadzire Ured u provedbi njegove istražne uloge kako bi pospješio neovisnost Ureda u propisnom izvršavanju nadležnosti koje su mu dodijeljene ovom Uredbom.

Nadzorni odbor posebno nadzire napredak u vezi s primjenom postupovnih jamstava i trajanjem istraga u svjetlu informacija koje mu dostavlja glavni direktor u skladu s člankom 7. stavkom 8.

Nadzorni odbor glavnom direktoru upućuje mišljenja, uključujući po potrebi preporuke, među ostalim, o sredstvima potrebnim za izvršavanje istražne funkcije Ureda, o istražnim prioritetima Ureda i o trajanju istraga. Ta se mišljenja mogu dostaviti na vlastitu inicijativu, na zahtjev glavnog direktora ili na zahtjev institucije, tijela, ureda ili agencije, bez uplitanja u provođenje istraga u tijeku.

Institucijama, tijelima, uredima ili agencijama šalje se preslika mišljenja izdanih u skladu s trećim podstavkom.

U opravdanim slučajevima nadzorni odbor može od Ureda zatražiti dodatne informacije o istragama, uključujući izvješća i preporuke o zatvorenim istragama, bez miješanja u provođenje istraga u tijeku.

2. Nadzorni odbor sastoji se od pet neovisnih članova s iskustvom izvršavanja visoke sudske ili istražiteljske funkcije ili slične funkcije povezane s područjem aktivnosti Ureda. Imenuju ih zajedničkom suglasnošću Europski parlament, Vijeće i Komisija.

Odluka o imenovanju članova nadzornog odbora također sadrži rezervnu listu s kandidatima koji mogu zamijeniti članove nadzornog odbora do isteka njihova mandata u slučaju ostavke, smrti ili trajne onesposobljenosti jednog ili više njegovih članova.

3. Mandat članova nadzornog odbora traje pet godina i ne može se produljivati. Kako bi se sačuvalo stručno znanje nadzornog odbora, naizmjenice se zamjenjuju tri odnosno dva člana.

4. Po isteku mandata članovi nadzornog odbora ostaju na dužnosti sve dok ih se ne zamijeni.

5. Ako član nadzornog odbora više ne ispunjava uvjete za obavljanje svoje dužnosti ili ako je optužen za teško kršenje dužnosti, Europski parlament, Vijeće i Komisija mogu ga zajedničkom suglasnošću razriješiti dužnosti.

6. U skladu s važećim pravilima Komisije članovi nadzornog odbora primaju dnevnicu te im se nadoknađuju troškovi nastali tijekom izvršavanja njihovih zadaća.

7. U izvršavanju svojih zadaća članovi nadzornog odbora ne smiju tražiti niti primati upute bilo koje vlade ili institucije, tijela, ureda ili agencije.

8. Nadzorni odbor imenuje svog predsjednika. Donosi svoj poslovnik, koji se prije toga podnosi na znanje Europskom parlamentu, Vijeću, Komisiji i Europskom nadzorniku za zaštitu podataka. Sastanci nadzornog odbora sazivaju se na inicijativu njegova predsjednika ili glavnog direktora. Nadzorni odbor održava najmanje deset sastanaka godišnje. Svoje odluke donosi većinom glasova svojih članova. Ured osigurava njegovo tajništvo u dogovoru s nadzornim odborom.

9. Nadzorni odbor svake godine priprema barem jedno izvješće o svojim aktivnostima, koje posebno obuhvaća ocjenu neovisnosti Ureda, primjenu postupovnih jamstava i trajanje istraga. Ta se izvješća šalju Europskom parlamentu, Vijeću, Komisiji i Revizorskom sudu.

Nadzorni odbor može podnijeti izvješća Europskom parlamentu, Vijeću, Komisiji i Revizorskom sudu o rezultatima istraga Ureda kao i o mjerama poduzetima na temelju njih.

Članak 16.

Razmjena mišljenja s institucijama

1. Europski parlament, Vijeće i Komisija sastaju se jednom godišnje s glavnim direktorom i na političkoj razini razmjenjuju mišljenja o politici Ureda u vezi s metodama za sprečavanje prijevара, korupcije i svih drugih nezakonitih aktivnosti kojima se šteti financijskim interesima Unije kao i borbe protiv njih. Nadzorni odbor sudjeluje u razmjeni mišljenja. Na zahtjev Europskog parlamenta, Vijeća, Komisije, glavnog direktora ili nadzornog odbora predstavnici Revizorskog suda, Eurojusta i/ili Europola mogu se pozvati na *ad hoc* osnovi da prisustvuju razmjeni mišljenja.

2. Razmjena mišljenja može se odnositi na:

- (a) strateške prioritete istražnih politika Ureda;
- (b) mišljenja i izvješća o aktivnostima koje dostavlja nadzorni odbor u skladu s člankom 15.;
- (c) izvješća glavnog direktora iz članka 17. stavka 4. i po potrebi sva druga izvješća institucija koja se tiču mandata Ureda;
- (d) okvir za odnose između Ureda i institucija, tijela, ureda i agencija;
- (e) okvir za odnose između Ureda i nadležnih tijela država članica;
- (f) odnose između Ureda i nadležnih tijela u trećim zemljama i međunarodnim organizacijama u okviru sporazuma iz ove Uredbe;

(g) djelotvornost rada Ureda u pogledu izvršenja njegova mandata.

3. Sve institucije koje sudjeluju u razmjeni mišljenja osiguravaju da se time ne miješa u provođenje istraga u tijeku.

4. Institucije koje sudjeluju u razmjeni mišljenja u svom djelovanju uzimaju u obzir mišljenja iznesena tijekom razmjene. Glavni direktor u izvješćima iz članka 17. stavka 4. navodi informacije o eventualnim mjerama koje je poduzeo Ured.

Članak 17.

Glavni direktor

1. Ured vodi glavni direktor. Glavnog direktora imenuje Komisija u skladu s postupkom iz stavka 2. Mandat glavnog direktora traje sedam godina i ne može se produljivati.

2. Za imenovanje novog glavnog direktora Komisija objavljuje poziv na podnošenje prijave u *Službenom listu Europske unije*. Natječaj se objavljuje najkasnije šest mjeseci prije isteka mandata aktualnog glavnog direktora. Nakon što nadzorni odbor da povoljno mišljenje o postupku odabira koji primjenjuje Komisija, Komisija sastavlja listu odgovarajuće kvalificiranih kandidata. Komisija imenuje glavnog direktora nakon savjetovanja s Europskim parlamentom i Vijećem.

3. Glavni direktor pri obavljanju svojih dužnosti u vezi s pokretanjem i provođenjem vanjskih i unutarnjih istraga ne smije tražiti niti primati upute bilo koje vlade ili institucije, tijela, ureda ili agencije. Ako glavni direktor smatra da mjera koju je poduzela Komisija dovodi u pitanje njegovu neovisnost, o tome odmah obavještava nadzorni odbor i odlučuje hoće li Sudu podnijeti tužbu protiv Komisije ili ne.

4. Glavni direktor redovito izvješćuje Europski parlament, Vijeće, Komisiju i Revizorski sud o rezultatima istraga koje je proveo Ured uz poštovanje povjerljivosti tih istraga, legitimnih prava umiješanih osoba i informatora i po potrebi nacionalnog prava koje se primjenjuje na sudske postupke.

5. Glavni direktor određuje svake godine u okviru godišnjeg plana upravljanja Uredom prioritete istražne politike Ureda i prosljeđuje ih prije objavljivanja nadzornom odboru.

Glavni direktor redovito izvještava nadzorni odbor o aktivnostima Ureda, provođenju svoje istražne uloge i daljnjim mjerama koje su poduzete na temelju istraga.

Glavni direktor redovito obavještava nadzorni odbor o:

- (a) slučajevima u kojima se nisu slijedile njegove preporuke;
- (b) slučajevima u kojima su informacije poslane sudskim tijelima država članica;
- (c) trajanju istraga u skladu s člankom 7. stavkom 8.

6. Glavni direktor može pisanim putem delegirati izvršenje nekih od svojih funkcija iz članka 5., članka 7. stavka 2., članka 11. stavka 7. i članka 12. stavka 2. na jednog ili više zaposlenika Ureda, navodeći uvjete i ograničenja takvog delegiranja.

7. Glavni direktor uspostavlja unutarnji mehanizam za savjetovanje i kontrolu, uključujući provjeru zakonitosti, između ostalog u vezi s poštovanjem postupovnih jamstava i temeljnih prava umiješanih osoba i nacionalnog prava država članica o kojima je riječ, posebno u pogledu članka 11. stavka 2.

8. Glavni direktor donosi smjernice o istražnim postupcima namijenjene osoblju Ureda. Te su smjernice u skladu s ovom Uredbom te između ostalog obuhvaćaju:

- (a) provođenje istraga;
- (b) postupovna jamstva;
- (c) detalje unutarnjih postupaka za savjetovanje i kontrolu, uključujući provjeru zakonitosti;
- (d) zaštitu podataka.

Te smjernice i njihove eventualne preinake usvajaju se nakon što je nadzorni odbor imao priliku iznijeti svoje opaske o njima, nakon čega se prosljeđuju na znanje Europskom parlamentu,

Vijeću i Komisiji te se u informativne svrhe objavljuju na internetskoj stranici Ureda na službenim jezicima institucija Unije.

9. Prije donošenja bilo kakvih stegovnih sankcija protiv glavnog direktora, Komisija se savjetuje s nadzornim odborom.

Bilo kakve stegovne sankcije protiv glavnog direktora donose se na osnovi utemeljene odluke, koja se prosljeđuje na znanje Europskom parlamentu, Vijeću i nadzornom odboru.

10. Svako upućivanje na „direktora” Ureda u pravnim tekstovima shvaća se kao upućivanje na glavnog direktora.

Članak 18.

Financiranje

Ukupni iznos proračunskih sredstava za Ured, uključujući za nadzorni odbor i njegovo tajništvo, prikazuje se u posebnoj proračunskoj stavci unutar odjeljka zajedničkog proračuna Europske unije koji se odnosi na Komisiju i detaljno se navodi u Prilogu navedenom odjeljku.

Plan radnih mjesta Ureda, uključujući tajništvo nadzornog odbora, prilaže se planu radnih mjesta Komisije.

Članak 19.

Evaluacijsko izvješće

Komisija do 2. listopada 2017. podnosi Europskom parlamentu i Vijeću evaluacijsko izvješće o primjeni ove Uredbe. Tom se izvješću prilaže mišljenje nadzornog odbora te se u njemu navodi je li potrebno izmijeniti ovu Uredbu ili ne.

Članak 20.

Stavljanje izvan snage

Uredba (EZ) br. 1073/1999 i Uredba (Euratom) br. 1074/1999 stavljaju se izvan snage.

Upućivanja na uredbe stavljene izvan snage shvaćaju se kao upućivanja na ovu Uredbu i tumače se u skladu s tablicom prikaza odnosa iz Priloga II.

Članak 21.

Stupanje na snagu i prijelazne odredbe

1. Ova Uredba stupa na snagu prvog dana mjeseca nakon objave u *Službenom listu Europske unije*.

2. Članak 15. stavak 3. primjenjuje se tijekom trajanja mandata članova nadzornog odbora koji su tu funkciju preuzeli na dan stupanja na snagu ove Uredbe. Neposredno nakon stupanja na snagu ove Uredbe predsjednik Europskog parlamenta ždrijebom odabire dva člana nadzornog odbora čije dužnosti, odstupajući od prve rečenice članka 15. stavka 3., po isteku prvih 36 mjeseci njihova mandata prestaju. Na temelju popisa iz članka 1. stavka 2. Odluke 2012/45/EU, Euratom Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije od 23. siječnja 2012. o imenovanju članova nadzornog odbora Europskog ureda za borbu protiv prijevара (OLAF) ⁽¹⁾ i prema redoslijedu navedenom u njemu, dva nova člana, koja zamjenjuju članove kojima je istekao mandat, imenuju se automatski na mandat od pet godina. Novi članovi su prve dvije osobe čija se imena nalaze na popisu.

3. Treća rečenica članka 17. stavka 1. primjenjuje se tijekom trajanja mandata glavnog direktora koji je tu funkciju preuzeo prije stupanja na snagu ove Uredbe.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 11. rujna 2013.

Za Europski parlament
Predsjednik
M. SCHULZ

Za Vijeće
Predsjednik
V. LEŠKEVIČIUS

⁽¹⁾ SL L 26, 28.1.2012., str. 30.

*PRILOG I.***UREDBE STAVLJENE IZVAN SNAGE (IZ ČLANKA 20.)**

Uredba (EZ) br. 1073/1999 Europskog parlamenta i Vijeća

(SL L 136, 31.5.1999., str. 1.)

Uredba Vijeća (Euratom) br. 1074/1999

(SL L 136, 31.5.1999., str. 8.)

PRILOG II.

KORELACIJSKA TABLICA

Uredba (EZ) br. 1073/1999 i Uredba (Euratom) br. 1074/1999	Ova Uredba
Članak 1. stavak 1.	Članak 1. stavak 1.
Članak 1. stavak 2.	Članak 1. stavak 2.
—	Članak 1. stavak 3.
Članak 1. stavak 3.	Članak 1. stavak 4.
—	Članak 1. stavak 5.
—	Članak 2. točka 1.
—	Članak 2. točka 2.
—	Članak 2. točka 3.
Članak 2.	Članak 2. točka 4.
—	Članak 2. točka 5.
—	Članak 2. točka 6.
—	Članak 2. točka 7.
Članak 3. prvi podstavak	Članak 3. stavak 1. prvi podstavak
Članak 3. drugi podstavak	Članak 3. stavak 1. drugi podstavak
—	Članak 3. stavak 2.
—	Članak 3. stavak 3. drugi podstavak
—	Članak 3. stavak 3. treći podstavak
—	Članak 3. stavak 4.
—	Članak 3. stavak 5.
—	Članak 3. stavak 6.
Članak 4. stavak 1. prvi podstavak	Članak 4. stavak 1. prvi podstavak
Članak 4. stavak 1. drugi podstavak	Članak 4. stavak 1. drugi podstavak
Članak 4. stavak 2.	Članak 4. stavak 2.
Članak 4. stavak 3. prvi podstavak	Članak 4. stavak 3.
Članak 4. stavak 3. drugi podstavak	—
Članak 4. stavak 4.	Članak 4. stavak 4. prva rečenica
—	Članak 4. stavak 5.
Članak 4. stavak 5. prvi podstavak	Članak 4. stavak 6. prvi podstavak
—	Članak 4. stavak 6. drugi podstavak
Članak 4. stavak 5. drugi podstavak	Članak 4. stavak 6. treći podstavak
Članak 4. stavak 6. točka (a)	Članak 4. stavak 7.
Članak 4. stavak 6. točka (b)	—

Uredba (EZ) br. 1073/1999 i Uredba (Euratom) br. 1074/1999	Ova Uredba
—	Članak 4. stavak 8.
—	Članak 5. stavak 1.
Članak 5. prvi stavak	Članak 5. stavak 2. prvi podstavak
Članak 5. drugi stavak	Članak 5. stavak 2. drugi podstavak
—	Članak 5. stavak 3.
—	Članak 5. stavak 4.
—	Članak 5. stavak 5.
—	Članak 5. stavak 6.
—	Članak 6.
Članak 6. stavak 1.	Članak 7. stavak 1.
Članak 6. stavak 2.	Članak 7. stavak 2. prva rečenica
Članak 6. stavak 3.	Članak 7. stavak 2. druga rečenica
Članak 6. stavak 4.	Članak 3. stavak 3. prvi podstavak
—	Članak 7. stavak 4.
Članak 6. stavak 5.	Članak 7. stavak 5.
Članak 6. stavak 6.	Članak 7. stavak 3.
—	Članak 7. stavak 6.
—	Članak 7. stavak 7.
—	Članak 7. stavak 8.
Članak 7. stavak 1.	Članak 8. stavak 1.
Članak 7. stavak 2.	Članak 8. stavak 2.
Članak 7. stavak 3.	Članak 8. stavak 3.
—	Članak 9.
Članak 8. stavak 1.	Članak 10. stavak 1.
Članak 8. stavak 2. prvi podstavak	Članak 10. stavak 2.
Članak 8. stavak 2. drugi podstavak	—
Članak 8. stavak 3.	—
Članak 8. stavak 4.	—
—	Članak 10. stavak 4.
—	Članak 10. stavak 5.
Članak 9. stavak 1.	Članak 11. stavak 1. prvi podstavak
—	Članak 11. stavak 1. drugi podstavak
Članak 9. stavak 2.	Članak 11. stavak 2.
Članak 9. stavak 3.	Članak 11. stavak 3.
Članak 9. stavak 4.	Članak 11. stavak 4.

Uredba (EZ) br. 1073/1999 i Uredba (Euratom) br. 1074/1999	Ova Uredba
—	Članak 11. stavak 5.
—	Članak 11. stavak 6.
—	Članak 11. stavak 7.
—	Članak 11. stavak 8.
Članak 10. stavak 1.	Članak 12. stavak 1.
Članak 10. stavak 2.	Članak 12. stavak 2. prvi podstavak
—	Članak 12. stavak 2. drugi podstavak
—	Članak 12. stavak 2. treći podstavak
Članak 10. stavak 3.	Članak 4. stavak 4. druga rečenica
—	Članak 12. stavak 3.
—	Članak 12. stavak 4.
—	Članak 13.
—	Članak 14.
Članak 11. stavak 1. prvi podstavak	Članak 15. stavak 1. prvi podstavak
—	Članak 15. stavak 1. drugi podstavak
Članak 11. stavak 1. drugi podstavak	Članak 15. stavak 1. treći podstavak
—	Članak 15. stavak 1. četvrti podstavak
—	Članak 15. stavak 1. peti podstavak
Članak 11. stavak 2.	Članak 15. stavak 2. prvi podstavak
—	Članak 15. stavak 2. drugi podstavak
Članak 11. stavak 3.	Članak 15. stavak 3.
Članak 11. stavak 4.	Članak 15. stavak 4.
—	Članak 15. stavak 5.
—	Članak 15. stavak 6.
Članak 11. stavak 5.	Članak 15. stavak 7.
Članak 11. stavak 6.	Članak 15. stavak 8.
Članak 11. stavak 7.	Članak 17. stavak 5. treći podstavak
Članak 11. stavak 8.	Članak 15. stavak 9.
—	Članak 16.
Članak 12. stavak 1.	Članak 17. stavak 1.
Članak 12. stavak 2.	Članak 17. stavak 2.
Članak 12. stavak 3. prvi podstavak	Članak 17. stavak 3.
Članak 12. stavak 3. drugi podstavak	Članak 17. stavak 4.
Članak 12. stavak 3. treći podstavak	Članak 10. stavak 3.
—	Članak 17. stavak 5. prvi podstavak

Uredba (EZ) br. 1073/1999 i Uredba (Euratom) br. 1074/1999	Ova Uredba
—	Članak 17. stavak 5. drugi podstavak
—	Članak 17. stavak 6.
—	Članak 17. stavak 7.
—	Članak 17. stavak 8.
Članak 12. stavak 4. prva rečenica	Članak 17. stavak 9. prvi podstavak
Članak 12. stavak 4. druga rečenica	Članak 17. stavak 9. drugi podstavak
—	Članak 17. stavak 10.
Članak 13.	Članak 18.
Članak 14.	—
Članak 15.	Članak 19.
—	Članak 20.
Članak 16.	Članak 21. stavak 1.
—	Članak 21. stavak 2.
—	Članak 21. stavak 3.
—	Prilog I.
—	Prilog II.

Izjava Komisije

Komisija potvrđuje da je Ured izjavio da će uvijek djelovati u skladu s Protokolom br. 7 o povlasticama i imunitetima Europske unije i Statutom zastupnika u Europskom parlamentu, uz puno poštovanje slobode i neovisnosti zastupnika, kao što je predviđeno u članku 2. Statuta.

Izjava Komisije

Komisija namjerava zadržati postojeće ovlasti glavnog direktora Europskog ureda za borbu protiv prijevara da propisuje uvjete i detaljne postupke za zapošljavanje u Uredu, posebno u pogledu duljine ugovora i njihovog produženja.

Izjava Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije

Svaki put kad Europski parlament, Vijeće i Komisija imenuju nove članove novog nadzornog odbora također trebaju odrediti da ti članovi stupe na dužnost pri sljedećoj djelomičnoj zamjeni.
